

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 30.

Vydána dne 28. listopadu 1957

Cena 30 haléřů

O B S A H :

(58.—61.) **58.** Vyhláška o Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři, sjednané dne 10. června 1948 v Londýně. — **59.** Vyhláška o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky se Závěrečným protokolem. — **60.** Vyhláška o Úmluvě mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky. — **61.** Vyhláška o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci a vzájemné pomoci v oboru celnictví.

58

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 21. srpna 1957

o Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři, sjednané dne 10. června 1948 v Londýně.

Na mezinárodní konferenci o bezpečnosti lidského života na moři byla dne 10. června 1948 v Londýně sjednána Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři, která podle svého článku XI. písmena b) nabyla mezinárodní účinnosti dne 19. listopadu 1952.

President republiky rozhodl dne 11. února 1957, že Československá republika uvedenou úmluvu přijímá a listina o přijetí byla uložena u vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irska dne 25. června 1957, kterýmžto dnem uvedená úmluva podle svého článku XI, písmena c) nabyla pro Československou republiku účinnosti.

Kromě Československé republiky tuto úmluvu až posud přijaly tyto státy, po případě byla tato úmluva rozšířena na tato území: Aljaška, Argentina, Belgie, Brazílie, Bulharsko, Dánsko, Dominikánská republika, Egypt, Finsko, Filipiny, Francie, Francouzská zámořská území, Haiti, Havai, Hong-Kong, Chile, Indie, Irsko, Island, Itálie, Izrael, Japonsko, Jihoafrická unie, Jugoslavie, Kanada, Kam-

bodža, Kuba, Liberie, Maďarsko, Malajská federace, Maroko, Monako, Německá spolková republika, Nicaragua, Nizozemské Antilly, Nizozemsko, Norsko, Nový Zéland, Pakistan, Panama, Polsko, Portorico, Portugalsko, Rumunsko, Řecko, Singapur, Somálsko, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Spojené státy americké, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Tunis, Turecko, Ukrajinská sovětská socialistická republika, Venezuela, Vietnam (jižní).

Do znění Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři, sjednané v Londýně dne 10. června 1948, lze nahlédnout v archivu ministerstva zahraničních věcí.

David v. r.

59

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 21. srpna 1957

o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky se Závěrečným protokolem.

Dne 11. září 1956 byla sjednána Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky se Závěrečným protokolem.

Vláda Dohodu se Závěrečným protokolem schválila dne 4. ledna 1957.

Podle svého článku 18. Dohoda se Závěrečným protokolem vstoupila v platnost dnem 16. ledna 1957 výměnou not o jejím schválení.

České znění Dohody se Závěrečným protokolem se vyhláší v Příloze Sbírky zákonů.*)

David v. r.

60

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 2. září 1957

o Úmluvě mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky.

Mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou byla v Praze dne 25. ledna 1957 sjednána Úmluva o spolupráci na poli sociální politiky se Závěrečným protokolem.

Národní shromáždění projevilo s Úmluvou a jejím Závěrečným protokolem souhlas dne 18. dubna 1957 a prezident republiky ji ratifikoval dne 21. června 1957. Ratifikační listiny byly vyměněny v Sofii dne 24. července 1957.

Podle svého článku 17 nabývá Úmluva účinnosti prvním dnem měsíce, následujícího po výměně ratifikačních listin, t. j. dne 1. srpna 1957.

*) Na straně 19.

České znění této Úmluvy se vyhláší v Příloze Sbírky zákonů.*)

Dnem, kdy tato Úmluva nabývá účinnosti, t. j. dnem 1. srpna 1957, zrušuje se podle jejího článku 17 platnost dosavadní Úmluvy o spolupráci na poli sociální politiky a správy ze dne 11. září 1948 a Úmluvy o sociálním pojištění ze dne 1. dubna 1949 s výjimkou uvedenou v článku III Závěrečného protokolu k této Úmluvě.

David v. r.

61

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 21. srpna 1957

o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci a vzájemné pomoci v oboru celnictví.

Mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky byla dne 30. dubna 1957 sjednána Dohoda o spolupráci a vzájemné pomoci v oboru celnictví.

Vláda Československé republiky Dohodu schválila dne 19. června 1957.

Podle svého článku 11. Dohoda vstoupila v účinnost dnem 25. června 1957 výměnou not o jejím schválení.

České znění Dohody se vyhláší v Příloze Sbírky zákonů.**)

David v. r.

*) Na straně 25.

**) Na straně 31.

Příloha Sbírky zákonů republiky Československé

Příloha k částce 30.

Vydána dne 28. listopadu 1957

Cena Kčs 1,80

OBSAH:

Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky. — Úmluva mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky. — Dohoda mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci a vzájemné pomoci v oboru celnictví.

*Příloha vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 59/1957 Sb.,
o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Německé
demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky se
Závěrečným protokolem.*

DOHODA

mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky.

Vláda Československé republiky a vláda Německé demokratické republiky, vedeny přáním upravit vzájemný styk na poli sociální politiky v duchu přátelství a spolupráce mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou, rozhodly se uzavřít následující Dohodu a jmenovaly proto své zmocněnce:

vláda Československé republiky
ministra zahraničních věcí

Václava Davida,

vláda Německé demokratické republiky
náměstka předsedy vlády
a ministra zahraničních věcí

Dr. Lothara Bolze,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě se dohodli na těchto ustanoveních:

I. Všeobecná ustanovení**Článek 1****Rozsah platnosti Dohody**

1. Obě Smluvní strany budou spolupracovat ve všech otázkách a na všech úsecích sociální politiky. Tato spolupráce slouží k sociálnímu pokroku jak v obou státech, tak i na poli mezinárodním.

2. K tomuto cíli budou obě Smluvní strany podporovat na poli sociální politiky výměnu zkušeností, všestranné vzájemné poznávání, jakož i spolupráci mezi příslušnými úřady a institucemi, jakož i odborovými a jinými organizacemi.

3. Obě Smluvní strany budou podporovat — po případě i poskytováním hmotných prostředků — vzájemné návštěvy organizované úřady a institucemi, jakož i odborovými a jinými organizacemi na poli sociální politiky.

4. Obě Smluvní strany budou vzájemně podporovat zotavnou péči o děti, o mladistvé a o pracující, prováděnou státem, jakož i odborovými nebo jinými organizacemi. Podrobnosti budou určeny dohodou příslušných ústředních orgánů obou států.

5. Obě Smluvní strany se zavazují spolupracovat na poli sociální politiky, zejména při pátrání po nezvěstných, při opatrování dokladů a podávání zpráv, při řešení jednotlivých otázek z oblasti osobních a rodinných poměrů.

6. Tato dohoda upravuje také vztahy mezi oběma Smluvními stranami na poli sociálního pojištění v těchto odvětvích:

- a) důchodové pojištění
- b) úrazové pojištění
- c) nemocenské pojištění
- d) rodinné přídavky.

Pokud z této Dohody neplyne jinak, vztahují se její ustanovení o sociálním pojištění (důchodovém a úrazovém pojištění) také na veřejné pensijní a úrazové zaopatření nahrazující sociální pojištění. Totéž platí i pro pensijní nadlepení (důchodové připojištění) upravené zvláštními předpisy nebo zaručené smluvně v souvislosti s pracovním (služebním) poměrem.

Článek 2

Zásada stejného posuzování

1. Občané jednoho státu, zaměstnaní na území druhého státu, jakož i jejich rodinní příslušníci budou posuzováni s hlediska pracovních právních předpisů, jakož i s hlediska právních předpisů o sociálním pojištění, a to zejména při poskytování dávek, stejně jako vlastní státní občané, pokud se touto Dohodou nestanoví jinak. Mají též práva a povinnosti jako vlastní státní občané.

2. Stejná úprava platí obdobně i pro občany jednoho státu, kteří se přechodně zdržují na území druhého státu nebo žijí ve druhém státě a jsou potřební.

II. Sociální pojištění

Článek 3

Provádění pojištění

1. Při provádění sociálního pojištění se použije — s výjimkou poskytování dávek — právních předpisů toho státu, na jehož území je vykonáváno zaměstnání (činnost) rozhodné pro pojištění (dále jen „stát pracoviště“), pokud se v této Dohodě nestanoví jinak.

2. Podle právních předpisů státu pracoviště se posuzuje zejména pojistná a příspěvková povinnost, počátek a zánik pojištění, jakož i náhradní doby.

3. Pro provádění pojištění jsou příslušny orgány státu pracoviště.

Článek 4

Poskytování dávek sociálního pojištění

(důchodového a úrazového pojištění)

1. Důchody i ostatní dávky důchodového a úrazového pojištění poskytne podle svých právních předpisů nositel pojištění státu, na jehož území pojištěnec nebo oprávněný rodinný příslušník má své bydliště v době vzniku nároku (dále jen „stát bydliště“). Přitom tento nositel pojištění přihlédne k dobám pojištění (zaměstnání) získaným jak ve vlastním státě, tak i ve druhém státě. To platí obdobně i pro poskytování důchodů z veřejného pensijního a úrazového zaopatření nahrazujícího sociální pojištění.

2. Přesídlí-li důchodce do druhého státu, zastaví se výplata důchodu dnem přesídlení. To platí i pro důchody z veřejného pensijního a úrazového zaopatření nahrazujícího sociální pojištění, jakož i pro příplatky k důchodům z pensijního nadlepení (důchodového připojištění), upraveného zvláštními právními předpisy nebo zaručeného smluvně v souvislosti s pracovním (služebním) poměrem.

3. Nositel pojištění státu, na jehož území důchodce přesídlil, poskytne přesídlivšímu důchodci důchod podle vlastních právních předpisů; ustanovení odstavce 1 věty druhé tohoto

článku platí obdobně. Nároky na dávky důchodového pojištění se v těchto případech pokládají vždy za zachované. Vrátili-li se důchodce, obnoví nositel pojištění původního státu ode dne návratu důchodce výplatu důchodu (pense, příplatku k důchodu), zastavenou podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Ustanovení odstavce 3 věty první a druhé tohoto článku platí obdobně, přesídlí-li pojištěnec nebo oprávněný rodinný příslušník do druhého státu po vzniku nároku na dávku, avšak před přiznáním dávky.

5. Pro rozhodování o nároku na dávku jsou příslušny orgány státu bydliště.

6. Přesídlí-li důchodce nebo pojištěnec nebo oprávněný rodinný příslušník do třetího státu, platí pro výplatu důchodu právní předpis státu, jehož je občanem.

Článek 5

Poskytování dávek sociálního pojištění

(nemocenského pojištění a rodinných přídatků)

1. Peněžité dávky nemocenského pojištění a rodinné přídatky poskytuje podle vlastních právních předpisů nositel pojištění státu bydliště. Přitom přihlídně také k době pojištění (zaměstnání) získané na území druhého státu.

2. Přesídlí-li do druhého státu pojištěnec, který má v době svého přesídlení nárok na peněžité dávky nemocenského pojištění, zastaví se výplata těchto dávek dnem přesídlení. Totéž platí obdobně, přesídlí-li dítě, na něž byl nárok na rodinné přídatky. Nositel pojištění druhého státu poskytne v tomto případě peněžité dávky a rodinné přídatky podle vlastních právních předpisů s přihlédnutím k době pojištění (zaměstnání) získané v prvním státě.

3. Věcné dávky nemocenského pojištění poskytne nositel pojištění státu, na jehož území se zdržuje pojištěnec nebo oprávněný rodinný příslušník. Podrobnosti, zejména po-

kud jde o rozsah poskytovaných dávek, určí dohodou příslušné ústřední orgány obou států.

4. Peněžité a věcné dávky nemocenského pojištění, jakož i rodinné přídatky, poskytnou osobám, které dostávají důchod podle této Dohody, podle vlastních právních předpisů nositel pojištění státu, ve kterém je důchod vyplácen. Zdržují-li se tyto osoby nebo jejich rodinní příslušníci ve druhém státě, platí obdobně ustanovení odstavce 3 tohoto článku.

5. Osobám, které bydlí v pohraničním území jednoho státu a které pracují v pohraničním území druhého státu, poskytnou peněžité dávky nemocenského pojištění, jakož i rodinné přídatky, nositel pojištění státu pracoviště.

Článek 6

Zvláštní ustanovení pro některé skupiny zaměstnanců

1. Pro sociální pojištění zaměstnanců diplomatických a konsulárních zastupitelských úřadů a jiných úřadů a orgánů jedné Smluvní strany, které mají své sídlo ve druhém státě, budou platit právní předpisy vysílajícího státu, jsou-li tito zaměstnanci státními občany tohoto státu. Totéž platí pro pojištění osob zaměstnaných u pracovníků jmenovaných úřadů a orgánů, pokud jsou státními občany vysílajícího státu.

2. Pro pojištění

- zaměstnanců podniků veřejné dopravy pozemní, letecké a říční jednoho státu, kteří jsou vysíláni k přechodnému nebo trvalému výkonu zaměstnání do druhého státu (na přípojných tratích, průběžných tratích, v přístavech, na plavidlech, na letištích a pod.),
- zaměstnanců, vysílaných jiným podnikem, než je uvedeno pod písmenem a), jenž má sídlo na území jednoho státu, k přechodnému výkonu zaměstnání na území druhého státu, budou platit právní předpisy toho státu, v němž má své sídlo správa podniku, které tito zaměstnanci podléhají v osobních věcech (dále jen „stát vysílající“).

3. V případech uvedených v tomto článku jsou příslušné pro provádění pojištění včetně poskytování dávek orgány státu vysílajícího s výjimkou poskytování věcných dávek nemocenského pojištění zaměstnancům uvedeným v odstavci 2 tohoto článku, pro něž platí ustanovení článku 5 odstavce 3 této Dohody.

Článek 7

Vyloučení vzájemných úhrad

Nositeli pojištění, který poskytne dávky podle této Dohody, nenáleží za ně žádná náhrada od nositele pojištění druhého státu. Totéž platí i v případech, kdy některý nositel pojištění poskytne podle vlastních právních předpisů zálohy na dávky.

Článek 8

Prováděcí předpisy

1. V obou státech mohou být vydány předpisy k provádění části II. této Dohody, zejména o výpočtu důchodů. Takové předpisy budou vždy sděleny příslušným ústředním orgánům druhého státu.

2. Ústřední orgány obou Smluvních stran si budou navzájem neprodleně sdělovat změny ve svém zákonodárství v oboru sociálního pojištění.

III. Sociální péče

Článek 9

Pomoc nepojištěným osobám a péče o ně

1. Státním občanům jednoho státu zdržujícím se na území druhého státu, kteří nemají nároků z vlastního pojištění nebo jako rodinní příslušníci pojištěnce, poskytne stát místa pobytu nezbytnou pomoc a péči, budou-li ji potřebovat, a to ve stejném rozsahu a za stejných podmínek jako svým vlastním občanům.

2. Za vzniklé výlohy se neposkytuje náhrada.

3. Ustanovením odstavce 2 tohoto článku není dotčena možnost požadovat náhradu od osoby, které byla pomoc nebo péče poskytnuta, nebo od příslušníků rodiny povinných takovou osobu vyživovat.

4. Péče a pomoc bude v případě potřeby poskytnuta též státním občanům druhého státu, kteří dostávají důchod.

5. Ústřední orgány obou Smluvních stran si budou navzájem neprodleně sdělovat změny ve svém zákonodárství v oboru sociální péče.

IV. Společná ustanovení

Článek 10

Vzájemná právní pomoc

1. Nositelé pojištění, jakož i úřady a jiné orgány zúčastněné na provádění sociální politiky v obou státech si poskytnou navzájem právní pomoc ve stejném rozsahu jako při provádění sociální politiky ve vlastním státě. Nositelé pojištění jednoho státu jsou povinni poskytovat nositelům pojištění druhého státu potřebné informace o okolnostech rozhodných pro poskytování dávek a jsou povinni provést potřebná opatření za účelem zjištění těchto okolností.

2. Styk nositelů pojištění jakož i úřadů a jiných orgánů obou států při provádění této Dohody se děje přímo.

Článek 11

Používání úřední řeči druhého státu

Žádosti, jiná podání a opravné prostředky občanů jednoho státu ve věcech sociálního pojištění a sociální péče, které budou podány u nositelů pojištění jakož i u úřadů a jiných orgánů druhého státu, nebudou odmítány jen proto, že byly sepsány v úřední řeči vlastního státu.

Článek 12

Zachování lhůt v řízení

Žádosti, jiná podání a opravné prostředky, které musí být podány v určité lhůtě úřadům, nositelům pojištění nebo jiným orgánům jednoho státu se pokládají za podané včas, jestliže došly v předepsané lhůtě nositeli pojištění, úřadu nebo jinému orgánu druhého státu. V těchto případech dlužno podání neprodleně odeslat příslušnému místu.

Článek 13

Zastupování státních občanů
druhého státu

Konsulům každé z obou Smluvních stran přísluší právo jednat osobně nebo osobou, kterou k tomu zmocní, jménem občanů svého státu ve všech věcech, které se řídí touto Dohodou a zastupovat občany svého státu před nositeli pojištění, úřady a jinými orgány druhého státu.

Článek 14

Ústřední orgány provádějící
tuto Dohodu

1. Tuto Dohodu budou provádět v obou státech ústřední orgány příslušné podle vnitrostátních právních předpisů. Tyto ústřední orgány budou v trvalém a přímém styku a podle potřeby budou uskutečňovány schůzky jejich představitelů za účelem projednání otázek souvisejících s prováděním Dohody a za účelem organisování vzájemné výměny zkušeností na poli sociální politiky.

2. Obě Smluvní strany si ihned po nabytí účinnosti této Dohody sdělí, které ústřední orgány jsou příslušné k provádění Dohody, a budou si neprodleně sdělovat všechny změny, které v budoucnosti v tom směru nastanou.

Článek 15

Spolupráce s odborovými
organisacemi

Obě Smluvní strany budou Dohodu provádět v úzké spolupráci s odborovými organizacemi.

Článek 16

Dodatkové dohody

Nastanou-li při provádění této Dohody pochybnosti v důsledku nepředvídaných okolností nebo změn právních předpisů anebo dojde-li při jejím provádění k rozdílným názorům na její výklad, dohodnou se příslušné ústřední orgány obou Smluvních stran o způsobu použití ustanovení této Dohody.

Za vládu

Československé republiky

Václav David v. r.

V. Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 17

Zpětná účinnost

1. Při poskytování dávek ze sociálního pojištění podle této Dohody přihlédne nositel pojištění k dobám pojištění (zaměstnání), které byly získány přede dnem počátku její účinnosti jak v jednom, tak i ve druhém státě.

2. Ustanovení této Dohody platí i pro případy, v nichž nárok na dávku z důchodového nebo úrazového pojištění vznikl před počátkem její účinnosti.

Článek 18

Závěrečná ustanovení

1. Tato Dohoda vyžaduje schválení podle příslušných vnitrostátních předpisů obou Smluvních stran a vstoupí v platnost výměnou not o jejím schválení.

2. Tato Dohoda se uzavírá na dobu pěti let. Její platnost se prodlužuje vždy na dalších pět let, jestliže ji žádná z obou Smluvních stran nevypoví alespoň šest měsíců před uplynutím doby platnosti.

3. Dojde-li k výpovědi této Dohody, budou nositelé pojištění posuzovat důchody, které přiznaly na základě této Dohody až do dne skončení její platnosti, i nadále stejně jako důchody přiznané podle vlastních právních předpisů. Nároky, které podle ustanovení této Dohody byly zachovány, nezaniknou její výpovědí. Další zachování těchto nároků po zániku platnosti této Dohody se řídí vnitrostátními právními předpisy.

Tato Dohoda byla sepsána v Praze dne 11. září 1956 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku českém a německém, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci k tomu určení podepsali tuto Dohodu a opatřili ji svými pečeti.

Za vládu

Německé demokratické republiky

Dr. Lothar Bolz v. r.

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL

k Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky.

K Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky byl dohodnut tento Závěrečný protokol:

I.

K článku 1 odstavcům 2 a 3:

Výměna zkušeností a všestranné vzájemné poznávání na poli sociální politiky budou uskutečňovány zejména:

- a) organisováním výměny odborných knih, časopisů a jiných publikací mezi příslušnými úřady, odborovými a jinými organizacemi obou států;
- b) výměnou právních předpisů, statistického a jiného materiálu;
- c) publikacemi o rozvoji a výsledcích sociální politiky druhé Smluvní strany, soustavným uveřejňováním závažných zákonodárných a správních opatření v odborném a denním tisku;
- d) vzájemnými návštěvami odborníků v oboru sociální politiky (sociální pojištění, domovy důchodců a ošetrovací ústavy, pracovní rehabilitace osob se změněnou pracovní schopností a jiné).

K článku 1 odstavci 4:

Smluvní strany budou využívat výměnných akcí zotavné péče k soustavnému sbližování a posilování přátelských vztahů svých národů.

II.

K článku 2 odstavci 1:

Pracovně právními předpisy se rozumějí: předpisy o pracovní smlouvě, o pracovní době a dovolené, o mzdách a platech, o ochraně a bezpečnosti práce, o ochraně mladistvých, o ochraně matek a dětí, o postavení žen při práci a o péči o osoby se změněnou pracovní schopností.

III.

K článkům 4 a 5:

O přesídlení po případě o návrat oprávněné osoby do druhého státu jde tehdy, jestliže oprávněná osoba přesídlí do tohoto státu natrvalo se souhlasem obou Smluvních stran. To platí obdobně i pro případy přesídlení před účinností Dohody. V těchto případech platí domněnka, že souhlas byl dán, pokud z okolností nevyplývá opak.

IV.

K článku 10 odstavci 1:

Evidenční a spisové podklady potřebné pro poskytování důchodů podle této Dohody budou odevzdávány na vyžádání příslušným nositelům pojištění druhého státu.

K článku 10 odstavci 2:

Přímý styk se uskutečňuje prostřednictvím ústředních orgánů, po případě příslušných krajských orgánů.

V.

K článku 17 odstavci 2:

Důchody budou vypláceny na žádost. Byla-li žádost podána již před účinností Dohody, stanoví se počátek výplaty podle vnitrostátních právních předpisů. Jestliže důchod byl přiznán a vyplácen již před účinností Dohody nositelem pojištění příslušným podle Dohody, zůstane při tomto opatření. Ustanovení článku 7 Dohody, podle něhož nedochází k vzájemné úhradě dávek, platí i v těchto případech.

VI.

Ustanovení Dohody neplatí pro pense a dary z milosti, pro čestné pense jakož i pro zaopatření obětí války. Ustanovení Dohody rovněž neplatí pro poskytování naturálních požitků.

Tento Závěrečný protokol tvoří nedílnou součást Dohody mezi vládou Československé republiky a vládou Německé demokratické republiky o spolupráci na poli sociální politiky.

Sepsáno v Praze dne 11. září 1956 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku českém a německém, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé republiky
Václav David v. r.

Za vládu
Německé demokratické republiky
Dr. Lothar Bolz v. r.

*Příloha vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 60/1957 Sb.,
o Úmluvě mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou
republikou o spolupráci na poli sociální politiky.*

ÚMLUVA

mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky.

President Československé republiky a presidium Lidového shromáždění Bulharské lidové republiky, vedení přáním dále prohloubiti a rozšířiti vzájemný styk na poli sociální politiky v duchu přátelství a spolupráce mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou, rozhodli se uzavřít k tomu cíli novou Úmluvu.

K tomu účelu jmenovali své zmocněnce:

president Československé republiky

předsedu Státního úřadu sociálního zabezpečení

Evžena Erbana,

presidium lidového shromáždění
Bulharské lidové republiky

vedoucího Správy důchodů a sociální péče
ministerstva lidového zdraví a sociální péče

Marina Dimitrova Geškova

a

vedoucího správy státního sociálního
pojištění Ústřední rady odborů

Ivana Cvetkova Laleva,

kterí vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

I. Základní ustanovení

Článek 1

Rozsah platnosti Úmluvy

(1) Obě Smluvní strany budou spolupracovati ve všech otázkách a na všech úsecích sociální politiky, zejména k rozšíření a prohloubení sociálního pokroku jak ve svých vlastních zemích, tak i na poli mezinárodním.

(2) K tomu cíli obě Smluvní strany budou podporovati na poli sociální politiky výměnu zkušeností, všestranné vzájemné poznávání, jakož i spolupráci mezi příslušnými úřady, institucemi, odborovými a jinými organizacemi.

(3) Obě Smluvní strany budou podporovati vzájemné návštěvy organizované úřady, institucemi, odborovými a jinými organizacemi na poli sociální politiky.

(4) Obě Smluvní strany budou podporovati vzájemnou zotavnou péči o děti, o mladistvé a o pracující, prováděnou státem, odborovými nebo jinými organizacemi. Podrobnosti budou určeny dohodou příslušných ústředních úřadů a orgánů obou Smluvních stran.

(5) Obě smluvní strany se zavazují, že budou navzájem spolupracovati na úkolech mezinárodní sociální služby, týkající se obča-

nů obou států, na př. při pátrání po nezvěstných, při opatrování dokladů a podávání zpráv, při řešení jednotlivých otázek z oblasti osobních a rodinných poměrů atd.

(6) Tato Úmluva upravuje rovněž vzájemné vztahy mezi oběma Smluvními stranami ve všech odvětvích sociálního pojištění, která jsou nebo budou zavedena v některém z obou států. Pokud z této Úmluvy neplyne jinak, platí její ustanovení i pro pensijní nadlepení, upravené zvláštními předpisy nebo zaručené smluvně v souvislosti s pracovním poměrem. Ustanovení této Úmluvy platí též pro důchody poskytované v Československé republice válečným a vojenským invalidům a obětem války a fašistické perzekuce, jakož i pro národní důchody a vojenské invalidní a občanské invalidní důchody poskytované v Bulharské lidové republice.

Článek 2

Zásada stejného posuzování

(1) Občané jednoho státu, zaměstnaní na území státu druhého, i jejich rodiny budou se posuzovati s hlediska pracovně právních předpisů, jakož i na všech ostatních úsecích sociální politiky, čítajíc v to sociální pojištění, stejně jako vlastní občané, pokud se touto Úmluvou nestanoví jinak. Mají stejná práva a povinnosti jako vlastní občané.

(2) Zásada stejného posuzování, uvedená v odstavci 1, neplatí pro nároky občanů druhého státu, které získali z pojištění na základě dob zaměstnání a dob jim na roveň postavených, strávených na území třetího státu, nebo na základě pracovního úrazu (nemoci z povolání) utrpěného na území třetího státu, pokud dohodou příslušných úředních úřadů nebo orgánů obou Smluvních stran nebude stanoveno jinak.

II. Sociální pojištění

Článek 3

Provádění pojištění

(1) Při provádění sociálního pojištění se použije právních předpisů státu, na jehož území se vykonává zaměstnání, pokud nejde o poskytování důchodů a ostatních dávek, pro něž platí ustanovení článků 4 a 5.

(2) Podle právních předpisů státu, kde se vykonává zaměstnání, se posuzuje zejména pojistná povinnost, počátek a zánik pojištění, vynětí z pojištění, získání náhradních dob, za něž se neplatí pojistné a které se kladou na roveň dobám pojištění.

(3) Pro provádění pojištění podle předchozích odstavců jsou příslušny orgány státu, kde se vykonává zaměstnání.

Článek 4

Poskytování dávek důchodového pojištění

(1) Důchody i ostatní dávky důchodového pojištění poskytne podle svých vlastních právních předpisů nositel pojištění státu, na jehož území pojištěnec, po případě oprávněný rodinný příslušník bydlí v době vzniku nároku. Přitom tento nositel pojištění přihledne i k započitatelné době zaměstnání (pojištění), získané ve druhém státě, stejně jako k době získané podle právních předpisů státu bydliště. Ustanovení první věty platí přiměřeně i pro případy uvedené v článku 1 odstavec 6 věta druhá.

(2) Přesídlí-li důchodce do druhého státu, zastaví se výplata důchodu prvním dnem měsíce následujícího po přesídlení. To platí i pro případy uvedené v článku 1 odstavec 6 věta druhá.

(3) Nositel pojištění státu, do kterého důchodce přesídlil, poskytne přesídlivšímu důchodci důchod (dávku) podle svých vlastních právních předpisů; přitom použije obdobně ustanovení odstavce 1 věty druhé. Vráť-li se přesídlivší osoba, obnoví jí nositel pojištění původního státu ode dne jejího návratu výplatu důchodu. Ustanovení předchozí věty platí i pro případy uvedené v článku 1 odstavec 6 věta druhá.

(4) Ustanovení odstavce 3 věty první platí obdobně, přesídlí-li pojištěnec nebo oprávněný rodinný příslušník po vzniku nároku na dávku dříve, než mu bude důchod (dávka) ve státě původního bydliště přiznán.

(5) Pro rozhodování o nároku na důchod (dávku) podle předchozích odstavců jsou příslušny orgány státu bydliště.

(6) Přesídlí-li důchodce po případě pojištěnec nebo oprávněný rodinný příslušník do třetího státu, poskytne mu důchod v rámci svých vnitrostátních právních předpisů nositel pojištění státu, jehož je příslušníkem, pokud nárok nemá být posuzován jinak podle jiné mezistátní úmluvy; ustanovení odstavce 1 věty druhé platí přitom obdobně.

Článek 5

Poskytování dávek v případě nemoci a mateřství

(1) Peněžité dávky v případě dočasné pracovní neschopnosti v důsledku nemoci, úrazu, mateřství, jakož i rodinné přídavky a pohřebné poskytne podle vlastních právních předpisů nositel pojištění státu, na jehož území bydlí pojištěnec nebo oprávněný rodinný příslušník. Přitom přihlédne k době zaměstnání ve druhém státě.

(2) Přesídlí-li pojištěnec nebo rodinný příslušník do druhého státu, zastaví se dnem přesídlení výplata dávek. Nositel pojištění druhého státu poskytne v těchto případech peněžité dávky podle vlastních právních předpisů s přihlédnutím k době, po kterou pojištěnec dostával tyto dávky v prvním státě.

(3) Věcné dávky v případě nemoci, úrazu a mateřství poskytne podle vlastních právních předpisů nositel pojištění státu, na jehož území se zdržuje pojištěnec, po případě oprávněný rodinný příslušník.

Článek 6

Zvláštní ustanovení pro některé skupiny osob

(1) Na pojištění zaměstnanců diplomatických a konsulárních zastupitelstev a jiných úřadů a orgánů státní správy (úřadů celních, pasových atd.) jednoho státu, které mají své sídlo ve druhém státě, se použije právních předpisů vysílajícího státu, jsou-li tito zaměstnanci občany tohoto státu. Totéž platí pro pojištění osob zaměstnaných u zaměstnanců jmenovaných úřadů nebo orgánů,

(2) Na pojištění zaměstnanců

- a) podniků veřejné dopravy pozemní, říční a letecké jednoho státu, kteří jsou vysíláni k přechodnému nebo trvalému výkonu zaměstnání na území druhého státu,
- b) vysílaných jiným podnikem (zaměstnavatelem), než je uvedeno pod písm. a), jenž má sídlo v jednom státě, k přechodnému výkonu zaměstnání na území druhého státu,

se použije právních předpisů toho státu, v němž má sídlo správa podniku (zaměstnavatel), které tito zaměstnanci podléhají ve svých osobních věcech, s výjimkou poskytování věcných dávek nemocenského pojištění, pro něž platí ustanovení článku 5 odstavec 3.

(3) V případech uvedených v předchozích odstavcích jsou jak pro provádění pojištění, tak i pro poskytování dávek příslušny orgány státu vysílajícího.

(4) Příslušné ústřední úřady a orgány obou Smluvních stran mohou vzájemnou dohodou sjednat jině výjimky nebo též smluviti, že výjimky uvedené v předchozích odstavcích nebudou zachovávány buď vůbec nebo v určitých případech.

Článek 7

Vyloučení vzájemných úhrad

Nositeli pojištění, který poskytne dávky podle této Úmluvy, nenáleží náhrada za poskytnuté dávky od nositele pojištění druhého státu. Totéž platí, poskytne-li některý nositel pojištění podle svých právních předpisů zálohy na dávky.

III. Pomoc a péče nepojištěným osobám

Článek 8

(1) Občanům jednoho státu, zdržujícím se na území druhého státu, kteří nemají nároků z pojištění vlastního nebo jako rodinní příslušníci pojištěnce, zaručí stát místa pobytu nezbytnou pomoc a péči, budou-li ji potřebovat, a to v takovém rozsahu a za takových podmínek jako svým vlastním občanům.

(2) Pomoc a péče budou záležeti buď v pomoci hmotné, nebo v pomoci a péči léčebné, v umístění ve veřejných ústavech, v domovech důchodců a pod. Podle okolností a skutečné potřeby může býti poskytováno více druhů pomoci a péče současně.

(3) Poskytnutá pomoc a péče podle předchozích odstavců nebude důvodem, aby byla požadována náhrada výloh od druhého státu. Tím není dotčena možnost požadovati náhradu od osoby, které pomoc nebo péče byla poskytována, nebo od osob povinných k alimentaci.

(4) Péče a pomoc podle ustanovení předchozích odstavců bude v případě potřeby poskytnuta též občanům druhého státu, kteří požívají důchod podle této Úmluvy.

IV. Společná ustanovení

Článek 9

Vzájemná právní pomoc

(1) Nositelé pojištění, úřady, soudy a jiné orgány zúčastněné na provádění sociální politiky obou Smluvních stran poskytnou si vzájemnou právní pomoc v témže rozsahu, jako by šlo o provádění sociální politiky ve vlastním státě. Nositel pojištění jednoho státu zejména poskytne nositeli pojištění druhého státu potřebné informace o okolnostech rozhodných pro přiznání dávky. Za tím účelem je povinen provést potřebná opatření ke zjištění těchto okolností.

(2) Styk nositelů pojištění, úřadů, soudů i jiných orgánů obou států při provádění této Úmluvy děje se přímo.

(3) Doklady, potvrzení i jiné spisy, vydávané podle této Úmluvy, není třeba ověřovati úřady diplomatickými nebo konsulárními.

Článek 10

Používání řeči druhého státu

Návrhy, žádosti, žaloby a jiná podání ve věcech sociálního pojištění občanů jednoho státu, podané u nositelů pojištění, úřadů, soudů a jiných orgánů druhého státu, nebudou odmítány z důvodu, že jsou napsány v úředním jazyku prvního státu.

Článek 11

Zachování lhůt

Návrhy, žádosti, žaloby a jiná podání, které musí být podány v určité lhůtě nositelům pojištění, úřadům, soudům nebo jiným orgánům jednoho z obou států, budou pokládány za včas podané, jestliže byly podány v předepsané lhůtě nositeli pojištění, úřadu, soudu nebo jinému orgánu druhého státu. V těchto případech dlužno podání neprodleně zaslati buď příslušnému ústřednímu úřadu nebo orgánu, nebo přímo příslušnému nositeli pojištění, úřadu, soudu nebo jinému příslušnému orgánu druhého státu.

Článek 12

Zastupování občanů druhého státu

Konsulům obou Smluvních stran přísluší právo zastupovat (osobně nebo osobou k tomu zmocněnou) občany svého státu ve všech záležitostech vyplývajících z této Úmluvy před nositeli pojištění, úřady, soudy, i ostatními orgány druhého státu.

Článek 13

Ústřední úřady a orgány provádějící Úmluvu

(1) Tuto Úmluvu budou provádět v obou státech ústřední úřady a orgány příslušné podle vnitrostátních právních předpisů. Tyto úřady a orgány budou v trvalém přímém styku a podle potřeby budou uskutečňovány schůzky jejich představitelů za účelem projednání jednotlivých otázek souvisejících s prováděním Úmluvy a za účelem organizování vzájemné výměny zkušeností na poli sociální politiky.

(2) Obě Smluvní strany si ihned po nabytí účinnosti této Úmluvy sdělí, které ústřední úřady a orgány jsou příslušné k provádění této Úmluvy, a budou si neprodleně sdělovati všechny změny, které v budoucnosti v tom směru nastanou.

Článek 14

Spolupráce s odborovými
organisacemi

Tato Úmluva se bude provádět v úzké spolupráci s odborovými organisacemi v obou státech.

Článek 15

Prováděcí předpisy

(1) V obou státech mohou být vydány samostatně právní předpisy k provedení této Úmluvy, kterými bude upraven zejména způsob výpočtu důchodů, dávek při dočasné pracovní neschopnosti, způsob stanovení započitatelné doby zaměstnání a j. Takové předpisy budou vždy sděleny příslušnému ústřednímu úřadu nebo orgánu druhé Smluvní strany.

(2) Ústřední úřady a orgány obou Smluvních stran budou si vzájemně neprodleně sdělovati změny nastalé ve vnitrostátním zákonodárství v oboru sociální politiky.

(3) Nastanou-li při provádění této Úmluvy nejasnosti v důsledku nepředvídaných okolností nebo změn právních předpisů anebo dojde-li při jejím provádění k rozdílným názorům na její výklad, dohodnou se ústřední úřady a orgány obou Smluvních stran o způsobu použití ustanovení této Úmluvy.

V. Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 16

(1) Při poskytování důchodů a ostatních dávek ze sociálního pojištění se přihlíží k do-

bám zaměstnání, získaným před účinností této Úmluvy v jednom i druhém státě

(2) Ustanovení článku 4 této Úmluvy platí ode dne počátku její účinnosti i pro případy, v nichž vznikl nárok na dávku před tímto dnem.

Článek 17

(1) Úmluva bude ratifikována v době co nejkratší. Po provedení ratifikace budou bez odkladu v Sofii vyměněny ratifikační listiny. Úmluva nabude účinnosti prvním dnem měsíce, následujícího po výměně ratifikačních listin.

(2) Dnem počátku účinnosti této Úmluvy se zrušuje platnost dosavadní Úmluvy mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky a správy ze dne 11. září 1948 a Úmluvy o sociálním pojištění ze dne 1. dubna 1949 s výjimkou uvedenou v článku III. Závěrečného protokolu k této Úmluvě.

(3) Každá z obou Smluvních stran může vypovědět tuto Úmluvu ke konci kalendářního roku aspoň 6 měsíců předem. Nároky získané podle této Úmluvy nezanikají její výpovědí; jejich další trvání se řídí vnitrostátními právními předpisy.

Tato Úmluva byla uzavřena v Praze 25. ledna 1957 a sepsána ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském. Obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci k tomu určení tuto Úmluvu a opatřili ji svou pečeti.

Za Československou republiku

Evžen Erban

Za Bulharskou lidovou republiku

Marin Dimitrov Geškov

Ivan Cvetkov Lalev

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL

Při podpisu Úmluvy o spolupráci na poli sociální politiky mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou shodly se obě Smluvní strany na tomto:

I

K článku 1 odst. 2

Výměna zkušeností a všestranné vzájemné poznávání na poli sociální politiky budou uskutečňovány zejména:

- a) organisováním výměny odborných knih, časopisů a jiných publikací mezi příslušnými úřady, ústavy, organisacemi a jinými institucemi obou Smluvních stran;
- b) uskutečňováním výměny legislativního, statistického a jiného materiálu;
- c) vhodným informováním veřejnosti o vývoji a výsledcích sociální politiky druhé Smluvní strany;
- d) výměnou odborníků v oboru sociálního pojištění, důchodového zabezpečení, sociální péče a j.

II

K článku 2 odst. 1

Pracovně právními předpisy se rozumějí předpisy o pracovní smlouvě, o pracovní době a dovolené, předpisy o mzdách a platech, o ochraně života a zdraví, včetně ochrany mladistvých a žen.

III

K článku 5 odst. 3

Pokud jde o podrobnosti a zejména rozsah poskytovaných věcných dávek v případě nemoci, úrazu a mateřství občanům jednoho státu, zdržujícím se na území druhého státu, zůstává až do sjednání Úmluvy mezi oběma

státy o zdravotnické spolupráci v platnosti úprava vyplývající z dosavadní Úmluvy o sociálním pojištění ze dne 1. dubna 1949, po případě z Úmluvy o spolupráci na poli sociální politiky a správy ze dne 11. září 1948, jakož i z opatření dohodnutých mezi oběma Smluvními stranami na podkladě těchto úmluv.

IV

K článku 16 odst. 2

Do jednoho měsíce od ratifikace Úmluvy předají si obě Smluvní strany navzájem seznamy důchodů, přiznaných podle vlastních předpisů nebo podle dosavadní Úmluvy o sociálním pojištění ze dne 1. dubna 1949 a vyplácených před účinností Úmluvy do druhého státu vlastním občanům a občanům druhého státu. Takto převzaté důchody bude přejímací stát vyplácet i nadále v dosavadní výši, byl-li dosavadní důchod vyšší, než by byl důchod stanovený podle článku 4 Úmluvy.

V

Ustanovení Úmluvy neplatí pro důchody poskytované za mimořádné zásluhy.

Tento Závěrečný protokol tvoří nedílnou součást Úmluvy mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky a byl sepsán ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském. Obě znění mají stejnou platnost.

V Praze dne 25. ledna 1957

Z Československou republiku

Evžen Erban

Za Bulharskou lidovou republiku

Marin Dimitrov Geškov

I. Cvetkov Lalev

*Příloha vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 61/1957 Sb.,
o Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci a vzájemné pomoci v oboru celnictví.*

DOHODA

**mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci
a vzájemné pomoci v oboru celnictví**

Vláda Československé republiky a vláda Bulharské lidové republiky, majíce na zřeteli, že zvýšený cestovní ruch, vyplývající zvláště z tradičního turistického styku mezi oběma spřátelenými zeměmi, jakož i stále se zvyšující objem vyměňovaného zboží vyžadují provést opatření, jimiž bude ve vzájemném styku usnadněno celní řízení, rozhodly se uzavřít Dohodu o spolupráci a vzájemné pomoci v oboru celnictví.

Za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

vláda Československé republiky

Stanislava Saura,

vedoucího Ústřední celní správy
ministerstva zahraničního obchodu,

vláda Bulharské lidové republiky

Lazara Boneva,

vedoucího Správy celníc
ministerstva obchodu,

kterí vyměnivše si své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, dohodli se na tomto:

Článek 1

Celní správy Smluvních stran provádějí za účelem ochrany zájmů vlastních i zájmů druhé Smluvní strany kontrolu zboží, osob a jejich zavazadel, dopravovaných z území jedné Smluvní strany na území druhé Smluvní strany, jejímž účelem je zamezení veškerého přestupu zboží a platidel, který by odporoval právním předpisům jedné z obou Smluvních stran a tím ohrožoval jejich hospodářské i jiné zájmy.

Při provádění této kontroly si obě Smluvní strany budou poskytovat vzájemně pomoc.

Článek 2

K dosažení těchto cílů osvojí si příslušné celní orgány všechny právní předpisy druhé Smluvní strany, které je třeba dodržovat a kontrolovat při vzájemné přepravě zboží a osob.

Celní správy Smluvních stran si tyto předpisy vymění nejpozději do 60 dnů po nabytí účinnosti této Dohody.

Celní správy Smluvních stran si vymění navzájem ve lhůtě, uvedené v předchozím odstavci služební předpisy, týkající se otázek, upravených touto Dohodou.

Všechny změny nebo zrušení jednotlivých právních a služebních předpisů, ke kterým dojde v budoucnosti, budou si celní správy Smluvních stran neprodleně sdělovat.

Článek 3

Celní správy obou Smluvních stran dohodnou se ve zvláštním ujednání na opatřeních k zamezení porušování celních a devisových předpisů občany obou států, účastnících se turistických a rekreačních výprav.

Článek 4

Celní správy obou Smluvních stran dohodnou se ve zvláštním ujednání na způsobu projednávání stěhovaných svršků, které dovážejí, případně vyvážejí občané jednoho státu, pracující trvale na území druhého státu, jakož i na projednávání věcných darů, které tyto osoby odesílají rodinným příslušníkům do své vlasti.

Článek 5

Celní správy Smluvních stran si budou poskytovat vzájemně pomoc při potírání trestných činů a přestupků, jimiž by byly porušeny celní nebo devisové předpisy jednoho nebo druhého státu.

Celní správy Smluvních stran si oznámí po ukončeném trestním řízení trestné činy a přestupky, jimiž byly porušeny celní nebo devisové předpisy a na nichž měli účast občané druhé Smluvní strany.

Článek 6

Celní správy Smluvních stran si budou vyměňovat zkušenosti a informace z oboru celnictví, zejména o nových způsobech práce, budou vzájemně studovat své celní systémy a budou usilovat o sjednocení základních forem celního řízení.

Článek 7

V otázkách, týkajících se spolupráce a vzájemné pomoci v rámci této Dohody, jednájí spolu celní správy obou Stran přímo.

Celní správy budou konat podle potřeby společné porady za účelem výměny zkušeností a zlepšení provádění této Dohody.

Článek 8

V písemném styku, vyplývajícím z této Dohody, se používá jazyka Smluvní strany, která činí sdělení, nebo jazyka ruského.

Všechny takovéto písemnosti je třeba opatřit otiskem úředního razítka a podpisem.

Článek 9

Smluvní strany se zavazují učinit nutná opatření k tomu, aby materiálů a informací, poskytnutých na základě této Dohody, bylo používáno pouze pro služební potřebu tak, aby bylo zaručeno plnění této Dohody.

Článek 10

Nedílnou součástí této Dohody tvoří připojený Závěrečný protokol.

Článek 11

Tato Dohoda vyžaduje schválení podle vnitrostátních předpisů Smluvních stran a vstoupí v účinnost dnem výměny not o jejím schválení.

Smluvní strany souhlasí však s tím, že tato Dohoda bude prováděna již ode dne jejího podpisu.

Tato Dohoda se uzavírá na dobu 3 let; její platnost se prodlužuje vždy o další 3 roky, nebude-li 6 měsíců před uplynutím této doby jednou ze Smluvních stran vypovězena.

Sepsáno v Sofii dne 30. dubna 1957 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé republiky

Stanislav Saur v. r.

Za vládu

Bulharské lidové republiky

Lazar Bonev v. r.

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL

k Dohodě mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky
o spolupráci a vzájemné pomoci v oboru celnictví

Obě Smluvní strany se dohodly ohledně výkladu a provádění některých ustanovení Dohody na tomto:

§ 1

1. Pod pojmem „právní předpisy“ se rozumí

v Československé republice veškeré normy, které byly publikovány ve Sbírce zákonů nebo v Úředním listě, nebo které byly státním orgánem k tomu příslušným vydány pro určitý okruh osob;

v Bulharské lidové republice zákony, nařízení a vyhlášky, které byly publikovány v „Izvěstijích“ prezidia Národního shromáždění, nebo které byly státním orgánem k tomu příslušným vydány pro určitý okruh osob.

2. Pod pojmem „zboží“ třeba rozumět pro potřeby této Dohody veškeré movitosti, mající hodnoty.

Pod pojmem „platidla“ se rozumí peníze a veškeré platební dokumenty.

§ 2

1. Za právní a služební předpisy, které přicházejí v úvahu pro výměnu, se považují takové, které upravují přestup osob, zboží a platidel přes hranice. V tom jsou zahrnuty i předpisy o zákazech a omezeních dovozu, vývozu a průvozu, předpisy o ochraně monopolu zahraničního obchodu, jako i trestní předpisy.

2. Předpisy budou předávány v 5 exemplářích.

§ 3

Za občany každého Smluvního státu se považují ve smyslu této Dohody i osoby trvale bydlící na jejich území.

§ 4

Za občany ve smyslu čl. 4 Dohody se považují všichni dělníci a zaměstnanci, kteří zákonně pobývají na území jedné ze Smluvních stran nepřetržitě alespoň 6 měsíců.

§ 5

1. Obě Strany si budou vzájemně oznamovat případy, kdy hodnota zboží, které bylo předmětem trestného činu nebo přestupku, činila více než 400 Kčs nebo 400 Leva (podle vnitřních cen), nebo kdy hodnota platidel přesáhla hranici 200 Kčs nebo 200 Leva.

2. Oznámení se budou zasílat hromadně vždy po uplynutí každého čtvrtletí. Případy, kdy hodnota zboží nebo platidel, které byly předmětem trestného činu nebo přestupku, převyšuje pětinasobek hodnoty stanovené v předchozím odstavci, se oznamují neprodleně.

§ 6

Obě Strany se dohodly, že si budou navzájem oznamovat i takové případy, kdy sice nedošlo k trestnému činu nebo přestupku podle předpisů státu, jehož celní orgány případ zjistily, avšak byly porušeny celní nebo devisové předpisy druhé Smluvní strany.

Pro oznamování takovýchto případů platí zásady, stanovené v § 5 tohoto Závěrečného protokolu.

§ 7

Obě Strany se dohodly, že Dohoda bude prováděna již ode dne jejího podpisu. Čl. 3—4 se však budou provádět až po publikaci Dohody.